

Kompjoetere

Frank den Hollander

'Pap, mag ik kompjoetere?'

Een doordeweekse dinsdag, een uur of half vier 's middags. Mijn oudste zoon is bij een vriendje aan het spelen, mijn dochter is buiten aan het fietsen met haar hartsvriendin, en mijn jongste zoon, net vijf jaar oud, heeft bedacht dat hij de middag achter mijn PC wil doorbrengen.

Kompjoetere dus. Een nieuw kinderwerkwoord. Kompjoetere, kompjoeterde, hep gekompjoeterd.

Betekenis: achter de PC zitten, ongeacht wat je er precies mee doet.

Bij mijn zoon is de CD-ROM van Pippi Langkous zeer populair. Pippi bakt pannenkoeken voor Tommie en Annika, en het aapje meneer Nilsson moet de vliegende lekkernijen proberen te vangen op een bordje, daarbij aangestuurd door de pijltjestoetsen.

Maar zo jong als hij is wil mijn zoon ook nog wel eens lekker rondklikken door mijn eigen CD-ROM Monty Python's Complete Waste of Time. De middeleeuwse kathedraal die is omgebouwd tot enorme flipperkast is favoriet: met de tussen de gotische pilaren rondketsende flipperbal kun je onder andere de in het middenschip voorbijrijdende ambulances omverkegelen.

Ik zie de toekomst van dit kind kortom zonnig in. Een beetje zaterdagkrant puilt uit van de personeelsadvertenties waar mijn zoon later zou kunnen reageren. Zag je vroeger nog wel eens een afdelingshoofd gevraagd worden, of een manager, nu wordt in vijftien procent van de gevallen iemand gevraagd om ergens te komen kompjoetere.

Goed, zo niet het natuurlijk niet: IT-trainee, heet het dan. Of gewoon IT-er. Of ICT-er, natuurlijk. En het maakt niet uit wat je gestudeerd hebt: in de meeste gevallen is een 'academisch werk- en denkniveau' voldoende. Kortom: Geflipte Studenten Gevraagd, om te gaan kompjoetere.

Toen ik zelf geflipte student werd was dat eigenlijk al niet veel anders: hoeveel van mijn vrienden en kennissen uit die tijd niet via het Pion- of Baan Project in de software-ontwikkeling terecht zijn gekomen... Gek genoeg flipte ik, toen het mijn beurt was om te flippen, een andere kant op; ik kwam terecht in die andere wereld waar het wemelt van de bijna-academici: de bibliotheek. Het enige verschil met de IT-trainees is dat wij flippo's slechter worden betaald en het ook zonder snelle pakken en lease-bakken moeten doen.

Want kompjoetere heeft aanzien. Als je er je levenswerk van gemaakt hebt om jarenlang in een kamertje van een universitair instituut aan een mooi mahoniehouten bureau diep na te denken over een revolutionaire nieuwe mentaliteitsverandering die er toe moet leiden dat de hele wereld er in 2034 beter, schoner, veiliger en vrediger op is geworden, levert dat nog net geen smalende blikken op uit je omgeving, en kun je aan het eind van je loopbaan misschien wel rekenen op een duizendje of drie per maand netto.

Maar ga nu eens de hele dag kompjoetere! Bijvoorbeeld in dienst van een bedrijf dat internetsites maakt voor de slagersbranche. Ten eerste zullen je vrienden en bekenden je in het Grand Café het hardst op de schouder slaan! Maar ook je werkgever laat blijken dat je nu tot de fine fleur van de maatschappij behoort: je krijgt een mooie auto van hem, een duizendje of drie per maand in het handje 'om mee te beginnen', als kerstbonus geeft hij je een pakketje aandelen mee naar huis, en in juni gaan jullie met het hele personeel lekker een weekje mountainbiken in Ecuador.

'Pap, mag ik nou nog kompjoetere?' vraagt mijn zoon weer. Ik zet de PC voor hem aan en doe de CD-ROM van Pippi Langkous in het laadje. Terwijl ik de werkkamer uitloop hoor ik meneer Nilsson al driftig heen en weer rennen, op jacht naar pannenkoeken, en ik denk: ja jongen, jij komt er wel.